

[Villemoes.]

begrænser og importbegrænser, Regeringen siger, at man skal fælde de danske Skove, Regeringen ønsker selvfølgelig ligesom jeg mest mulig Beskæftigelse. Man tager Tømmeret fra de danske Skove, Tømmeret kommer ind i Bygningerne alt for tidligt; der har allerede været Processer paa dette Omraade. Skal det gaa ud over Murmesteren, Entreprenøren, Tømmermesteren, Tømmerhandleren? Jeg mener, det skulde gaa ud over Ministeriet, men jeg tror jo ikke, hvis en Bygherre faar et Hus med frisk, grønt Tømmer og det skulde vise sig, at det var mindre godt og voldte Ulykker bag efter, jeg tror ikke, det saa kan hjælpe noget, at man sender en Regning til den højtærede Minister. Ganske vist faar han ved disse Afgifter en 1½ Mill. Kr. at disponere over; det kan være, det er en Art Spillemandspenge; hvor der handles, der spilles, og det kan være, de skal bruges til et eller andet. Jeg ved, at der allerede er Processer, og jeg tager vist ikke fejl i, at en Mand allerede er blevet idømt en Mulkt for at have brugt for grønt dansk Tømmer.

Jeg hævder altsaa, at Byggeriet er et meget alvorligt Problem, naar man taler om det beskæftigelsesmæssige i Forbindelse med Valutalovens Bestemmelser. Netop Byggeriet, Byggeindustrien, er Hovedhjørnen, Hovednøglen til at give de mange Beskæftigelse. Her gives der Arbejde lige fra Lergravens Bund til den øverste Sten paa Skorstenen, og en Mængde Fag faar derved baade direkte og indirekte Arbejde. Saa vidt det i Dag kan bedømmes, vil Baggrunden for Byggeriet i den kommende Sæson tegne sig meget mørk, og jeg kan ikke lade være med at sige, at Regeringen har sit store Ansvar paa dette Omraade.

Nej, Sundhed og normal Beskæftigelse kan kun ventes gennem normale og rentable Produktionsbetingelser for privat dansk Erhvervsvirksomhed og ikke gennem de kunstige og unaturlige Foranstaltninger, som Regeringen synes at have taget Patent paa. Naar vor Tids Historie engang skal skrives sandfærdigt, maa der desværre blive et Afsnit om, hvilke Løfter den nuværende Regering skaffede sig Flertallet paa, og om, at den paa den mest bagvendte Maade disponerede saaledes, at Løfterne om Beskæftigelse overhovedet ikke blev holdt.

Dette er en Omtale af, hvorledes den højtærede Minister faar sine tre store Formaal virkeliggjort ved denne Lov. Vi er vel rejst med den Regering! Arbejdsløsheden stiger, Renten stiger, Skatterne stiger; der er vist kun en eneste Ting, som man

kan sige ikke stiger, og det er den jævne Mands Tro paa de politiske Løfter fra de nuværende Magthavere. Man skulde næsten tro, at Regeringen kørte frem efter Mottoet: Efter os kommer Syndfloden. At Regeringen arbejder efter Vi alene vide-Formelen, har vi desværre set længe. Jeg bemærkede for nogen Tid siden en Udtalelse af den højtærede Handelsminister, hvori han sagde — jeg citerer —: at Staten i stigende Grad maa overtage de Funktioner, som tidligere var overgivet det private Initiativ; Erhvervene formaar ikke ved egen Kraft at løse deres Opgaver. Det er en typisk Udtalelse for Danmarks Minister for Handelen anno 1937!

Med en saadan Indstilling in mente har jeg hørt til dem, som tvivlede om, at Ministeren vilde tage Hensyn til den stigende Utilfredshed, der med Rette gør sig gældende i snart sagt alle Erhvervskredse, men det er alligevel et bemærkelsesværdigt Tidens Tegn under Parlamentarismen, at Regeringen overhovedet ikke har Interesse for at imødekomme de Ønsker og Tanker, som store Erhvervskredse fremfører. Jeg har nok forstaaet dette, at vi ikke skal have Loven en Dag længere, og alt dette her; det har vi hørt saa ofte, og jeg har forstaaet, at naar man gennem en 4—5 Aar fra denne Plads har bedt om at faa klaret, hvem der er Importører i Danmark, ja, saa skal vi tale om det, naar Loven er vedtaget! Nu kommer der en Række store Erhverv, som optræder paa den Hovedlinie, at der maa ske en Ændring, vi maa have paabegyndt en Afvikling. Ministeren siger ved almindelige Lejligheder: Gudbevares, er der nogen, der kan komme med Forslag til bedre Forhold, skal jeg overveje det, men lige denne Gang skal jeg først have min Lov gennemført, saa overvejer vi bagefter. Saaledes gaar det; det er Skruen uden Ende.

Man har jo kastet sig over visse storindustrielle Grupper inden for Erhvervene, men jeg har alligevel set, og det kalder jeg nu ret bemærkelsesværdigt, at Haandværkernes Landsorganisations Formand, der, saa vidt jeg forstaa, hidtil har været en svoren Tilhænger af Regeringens Valutalov, hvor utroligt det maaske end lyder, nu har givet sin Tilslutning til den af Industriraadets, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret og Søfartens Organisationer fremførte Tanke. Jeg nævner dette for at vise, at de, der tidligere har støttet Regeringens Valutadispositioner, nu er ved at prøve paa at forlade Skuden, medens Tid er.

Jeg er klar over, at det naturligvis ikke er Erhvervene, der skal skrive Lovene,